

Motiveringspromemoria till föreskriften om tekniskt genomförande och säkerställande av nödtrafik

Innehåll

I.	Föreskriftens bakgrund och rättsgrund	3
II.	Övrig reglering i frågan	5
III.	Föreskriftens syfte.....	7
IV.	Andra alternativ för verkställandet.....	7
V.	Beredning av föreskriften	8
VI.	Remissrespons	8
VII.	Ändringar och bedömning av föreskriftens konsekvenser	8
	DETALJMOTIVERING OCH TILLÄMPNINGSANVISNINGAR.....	10
	Kapitel 1 Tillämpningsområde och definitioner.....	10
1.	Tillämpningsområde	10
2.	Definitioner	11
2.1.	Nödtrafik	11
2.2.	Nödtrafik i realtid.....	11
2.3.	Nödsamtal	11
2.4.	Nödtextmeddelande	12
2.5.	eCall-nödsamtal	12
2.6.	Fordonsutrustning.....	12
2.7.	Minimiuppsättning uppgifter.....	12
2.8.	eCall-detektor	13
2.9.	Nödpositionering.....	13
2.10.	Glesbygdsområde	13
2.11.	Tätort och centraltätort	14
	Kapitel 2 Genomförande, positionering och styrning av nödtrafik	15
3.	Genomförande av nödtrafik	15
3.1.	Kommunikationssätt avsedda för det allmänna nödnumret 112	15
3.1.1.	Nödsamtal	15
3.1.2.	Nödtextmeddelande	15
3.1.3.	Realtidstext.....	15
3.1.4.	eCall	16
3.1.5.	Övriga eventuella metoder för nödkommunikation	16
3.2.	Påverkan av begränsningar som gäller abonnemang	16
3.2.1.	Fungerande telefonabonnemang i det fasta nätet som har stängts eller vars användning har begränsats.....	16
3.2.2.	Fungerande mobilabonnemang vars användning har begränsats.....	17
3.2.3.	Avstängt mobilabonnemang	17

3.2.4.	Förhandsbetalt mobilabonnemang med förbrukat saldo	17
3.2.5.	Mobiltelefon som inte har ett kort som identifierar abonnemanget	17
3.2.6.	Mobiltelefon försedd med ett kort som identifierar abonnemanget för ett annat inhemskt teleföretag	18
3.2.7.	Mobiltelefon försedd med ett kort som identifierar abonnemanget för ett utländskt teleföretag	18
3.2.8.	Kontakt med nödcentralen via ett trådlöst lokalt nätverk	18
3.3.	Uppgifter som förmedlas i samband med nödsamtalet	18
3.3.1.	Anropande abonnemangs identifieringsuppgifter	18
3.3.2.	Uppgifter som gäller abonnemang eller terminalutrustning enligt 321 § i kommunikationstjänstlagen	19
3.3.3.	eCall-detektor och minimiuppsättning uppgifter	19
4.	Nödpositioneringens korrekthet och tillförlitlighet	19
4.1.	Adressuppgifternas korrekthet och tillförlitlighet	19
4.2.	Korrekthet och tillförlitlighet för positionsinformation i mobilnätsbaserad nödpositionering	20
4.2.1.	Teknik som används för nödpositionering	20
4.2.2.	Reglering	21
5.	Styrning av nödtrafik	22
5.1.	Styrning av nödsamtal	23
5.2.	Styrning av nödtextmeddelanden	24
5.3.	Styrning av eCall-nödsamtal	24
5.4.	Styrning av realtidstext	25
5.5.	Styrning av nödtrafik från företagsnät	25
5.6.	Begränsning av tjänsten vidarekoppling och spärrning	26
5.7.	Överföring av numret för anropande abonnemang	26
5.8.	Dokumentation av styrningen av nödtrafiken	26
Kapitel 3	Säkerställande av nödtrafik	27
6.	Allmänt säkerställande av nödtrafik	27
6.1.	Prioritering av nödtrafik och säkerställande av företräde	27
6.2.	Förmedling som säkerställer prioritering och företräde	28
6.3.	Förbindelser mellan nödcentralen och anslutningsteleföretaget	29
6.4.	Utsläckande av basstationens bärvågor	29
6.5.	Prioritering av och säkerställande av företräde för nödtrafik	29
7.	Säkerställande av nätet som används för nödsamtal i tätorter inom glesbygdsområden	30
7.1.	Grundprinciper för fysiskt säkerställande	30
7.2.	Säkerställande av nödsamtal i mobilnät	31
7.3.	Säkerställande av nödsamtal i det fasta nätet	32
7.4.	Krav på dokumentation	33

Kapitel 4 Ikraftträdandebestämmelser	33
8. Ikraftträdande och övergångstid	33
9. Uppföljning	33

I. Föreskriftens bakgrund och rättsgrund

Bakgrund

Föreskriften om tekniskt genomförande och säkerställande av nödtrafik (TRAFICOM/628126/03.04.05.00/2023, nedan kallad föreskriften eller nödtrafikföreskriften) uppdateras för teleföretagens del gällande skyldigheterna i samband med genomförande av nödtrafik. Genom den nya föreskriften upphävs den gamla nödtrafikföreskriften (Kommunikationsverket 33 G/2016 M).

Orsaken till uppdateringen av föreskriften är framför allt den utveckling som skett inom tekniskt genomförande av nödtrafik, allt mer varierande kommunikationssätt för nödtrafik samt ny lagstiftning på EU-nivå och nationell nivå.

Den allmänna tekniska utvecklingen av kommunikationsnäten och kommunikationstjänsterna har lett till att den gamla nödtrafikföreskriften till många delar är föråldrad. Den tidigare nödtrafikföreskriften trädde i kraft vid ingången av 2017 och därefter har det skett en avsevärd övergång från gammal kretskopplad nätverksteknik till IP-baserad paketförmedlande teknik.

Sedan början av 2017 fram till slutet av 2023 har det totala antalet telefonabonnemang i det fasta nätet sjunkit med över 60 procent. Dessutom har operatörerna som tillhandahåller mobilnät på det finländska fastlandet avvecklat eller håller på att avveckla sina 3G-nätverk, medan de samtidigt breddar täckningen för mobilnäten 4G/5G. Mobiloperatören på Åland håller på att avveckla sitt mobilnät för 2G. Övergången till paketförmedlande nätverk har lett till att rösttjänster i allt högre grad är IP-baserade tjänster, bland annat i och med företagets VoIP-växeltjänster samt teknikerna Voice over LTE (VoLTE) och Voice over WiFi (VoWiFi) i mobilnätet. eCall-systemet som möjliggör nödsamtal från fordon håller de närmaste åren också på att övergå från kretskopplad 2G- och 3G-teknik till paketförmedlande 4G- och 5G-teknik. På grund av dessa förändringar har även nödpositioneringstekniken utvecklats avsevärt under de senaste åren, i synnerhet tack vare att Advanced Mobile Location (AML)-tekniken, som möjliggör terminalbaserade positioneringsdata, blivit allt vanligare.

En ökning av teknikneutraliteten har varit ett ledande tema i samband med uppdateringen av föreskriften. Där man i den gamla nödtrafikföreskriften till merparten talade om nödsamtal, används i den nya föreskriften den neutralare termen "nödtrafik" eller "nödtrafik i realtid" som gör det möjligt att inkludera även andra kommunikationsformer än traditionella röstsamtal i regleringen. Detta är viktigt eftersom kommunikationsformerna för nödtrafik har blivit fler och kommer att fortsätta att bli det även framöver. Föreskriften har i syfte att vara långsiktig och kunna svara på den kommande tekniska utvecklingen.

I bakgrunden till uppdateringen av föreskriften ligger dessutom den utveckling som skett inom lagstiftningen på EU-nivå och nationell nivå. Efter utfärdandet av den tidigare föreskriften har regleringen om nödtrafik preciserats och aktörerna inom verksamhetsområdet fått nya skyldigheter. Den nya regleringen kräver även preciseringar på föreskriftsnivå.

Rättsgrund

Finsk lagstiftning

Föreskriften grundar sig på *lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation (917/2014)*. Nedan kallas lagen även *kommunikationstjänstlagen*.

Enligt 278 § i *kommunikationstjänstlagen* är teleföretag skyldiga att för sin del se till att användarna per telefon, via textmeddelande eller på något annat sätt som anges i *lagen om nödcentralsverksamhet (692/2010)* avgiftsfritt får kontakt med det allmänna nödnumret 112.

Enligt paragrafens 3 mom. kan Transport- och kommunikationsverket meddela närmare föreskrifter om tekniska åtgärder för genomförandet av nödtrafiken.

Föreskriften anknyter för sin del även till de i 243 § 5 punkten i *kommunikationstjänstlagen* angivna kraven enligt vilka allmänna kommunikationsnät och kommunikationstjänster samt kommunikationsnät och kommunikationstjänster som ansluts till dessa ska planeras, byggas och upprätthållas på ett sådant sätt att åtkomsten till nödtjänster är tryggad på ett så tillförlitligt sätt som möjligt även i samband med störningar i nätet.

Enligt 244 § i *kommunikationstjänstlagen* kan Transport- och kommunikationsverket meddela närmare föreskrifter om nämnda skyldigheter, och dessa föreskrifter kan gälla punkterna 6, 12 och 13 i paragrafen enligt följande: 1) teknisk styrning och säkring av nödkommunikation, 2) teknisk dokumentation och statistik samt utformning av tillhörande dokument och lagring av uppgifter, 3) standarder som ska iakttas.

I 194 c § i *kommunikationstjänstlagen* föreskrivs ytterligare om tillgänglighetskrav som ska tillämpas på kommunikationstjänster. Dessa krav gäller även nödtrafik och de förpliktar teleföretag att bland annat tillhandahålla realtidstext (RTT, Real Time Text) i samband med nödtrafik.

EU-reglering

På EU-nivå föreskrivs om nödtrafik i artikel 109 i *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation*¹ (nedan kallat *teledirektivet*). Fullgörandet av skyldigheterna i artikeln har verkställts genom bestämmelserna i ovan nämnda *kommunikationstjänstlag*, och skyldigheterna preciseras ytterligare i nödtrafikföreskriften.

I kommissionens *delegerade förordning (EU) 2023/444 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 med åtgärder för att säkerställa effektiv tillgång till alarmeringstjänster via nödkommunikation till det gemensamma europeiska nödnumret 112*² preciseras bland annat den skyldighet gällande positionsinformation som anges i artikel 109.6 i teledirektivet. Enligt artikel 3 i förordningen ska medlemsstaterna fastställa krav på miniminivåer för positionsinformationens korrekthet avseende den som ringer nödsamtal. I fråga om mobilnät ska korrekthetsprincipen för positionsinformationenen om den som ringer anges i meter och tillförlitlighetsprincipen gällande framgångsgraden av att lokalisera samtalet anges i procent. Nämnda artikel har nu verkställts genom uppdateringen av nödtrafikföreskriften.

I EU:s regelverk anges även skyldigheterna som gäller eCall-systemen. En rättsgrund för eCall-systemet skapades genom det så kallade *ITS-direktivet* (Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/40/EU om ett ramverk för införande av

¹ <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1972/oj>

² http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/444/oj

intelligenta transportsystem på vägtransportområdet och för gränssnitt mot andra transportslag)³, samt genom *Europaparlamentets och rådets beslut nr 585/2014/EU om införande av en interoperabel EU-omfattande eCall-tjänst*.⁴

Egentliga noggrannare bestämmelser om eCall-systemet utfärdades för biltillverkarnas del genom *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/758*⁵, och för nödcentralernas del genom *Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 305/2013*⁶. Uppdateringen av båda förordningarna håller på att slutföras våren 2024. I uppdateringarna av förordningarna refereras till de nyaste tekniska standarderna inom branschen, enligt vilka biltillverkarna från och med 2026 ska införa 4G/5G-eCall i alla nya bilmodeller och nödcentralerna ska uppdatera sina informationssystem så att de kan motta 4G/5G-eCall för nödsamtal.

För teleföretagen finns det ingen specifik eCall-reglering, eftersom eCall-nödsamtalen anses redan för övrigt ingå i den nödtrafik som teleföretagen är skyldiga att förmedla inom ramen för den ovan nämnda regleringen.

II. Övrig reglering i frågan

Kommunikationstjänstlagen

Enligt 86 § i *kommunikationstjänstlagen* (Skyldighet att tillhandahålla samhällsomsfattande tjänster för allmänna telefonitjänster) ska ett abonnemang vara sådant att alla, även personer med funktionsnedsättning, kan använda nödtjänster, ringa och ta emot inrikes- och utrikessamtal samt använda andra sedvanliga telefonitjänster.

Enligt *kommunikationstjänstlagens* 107 §, som handlar om avtal om kommunikationstjänster, ska teleföretag offentliggöra bland annat i fråga om nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster som teleföretaget tillhandahåller, information om tillgången till nödtjänster samt om tillgången till lokaliseringssuppgifter om abonnemangsinnehavare och begränsningarna av tillgången till dessa uppgifter, samt i fråga om nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster som teleföretaget tillhandahåller, information om möjligheten att använda nödtjänster.

Enligt 132 § i *kommunikationstjänstlagen* (Identifiering av abonnemang) ska teleföretagen ska se till att de hinder som avses i paragrafen kan kringgåas då upplysningar lämnas ut till myndigheter som tar emot nödmeddelanden i enlighet med 321 § eller till polisen i enlighet med vad som föreskrivs särskilt.

Enligt 321 § i *kommunikationstjänstlagen* (Rätt för myndigheter som tar emot nödmeddelanden att få information) är teleföretag skyldiga att till nödcentralen, sjöräddningscentralen, sjöräddningsundercentralen och polisen för behandling lämna ut

1) lokaliseringssuppgifter om det abonnemang eller den terminalutrustning som ett nödmeddelande har sänts från samt uppgifter om abonnemangets identifieringsuppgifter, abonnent, användare och installeringsadress, och

2) lokaliseringssuppgifter om det abonnemang eller den terminalutrustning som använts av den person som är föremål för nödmeddelandet samt uppgifter om abonnemangets identifieringsuppgifter, abonnent, användare och installeringsadress, om den myndighet som tagit emot

³ <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/40/2023-12-20>

⁴ [http://data.europa.eu/eli/dec/2014/585\(2\)/oj](http://data.europa.eu/eli/dec/2014/585(2)/oj)

⁵ <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/758/oj>

⁶ http://data.europa.eu/eli/reg_del/2013/305/oj

nödmeddelandet har grundad anledning att anta att personen i fråga befinner sig i uppenbar nöd eller i omedelbar fara.

Dessa uppgifter ska lämnas ut trots den sekretess som avses i 136 § och trots de förutsättningar som gäller behandling av lokaliseringssuppgifter enligt 160 och 161 §, samt oberoende av vad abonnenten eller användaren har avtalat med teleföretaget om hemlighållande av uppgifter.

En leverantör av mervärdestjänster har rätt att lämna ut nämnda uppgifter till de myndigheter som nämns där.

Om följderna av verksamhet som strider mot nödtrafikföreskriften föreskrivs i 330–332 § och 340 § i *kommunikationstjänstlagen*.

Enligt 330 § (Tillsynsbeslut) i lagen kan Transport- och kommunikationsverket när det sköter uppgifter enligt denna lag meddela den som bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter, beslut eller tillståndsvillkor som meddelats med stöd av denna lag en anmärkning samt ålägga denne att inom en skälig tid avhjälpa sitt fel eller sin försummelse.

I 331 § (Interimistiska beslut) i *kommunikationstjänstlagen* anges följande: om ett fel eller en försummelse som avser denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter, beslut eller tillståndsvillkor som meddelats med stöd av denna lag utgör ett direkt och allvarligt hot mot allmän ordning, mot allmän säkerhet eller mot folkhälsan eller orsakar allvarliga ekonomiska eller operativa olägenheter för andra företag, för abonnenter eller användare eller för kommunikationsnätens eller kommunikationstjänsternas funktion, får Transport- och kommunikationsverket utan dröjsmål besluta om behövliga interimistiska åtgärder oberoende av den tidsfrist som avses i 330 §.

Enligt 332 § (Vite samt hot om avbrytande eller hot om tvångsutförande) i *kommunikationstjänstlagen* kan ett åläggande enligt 330 eller 331 § förenas med vite eller med hot om att verksamheten avbryts eller att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

I 340 § (Förbud mot televerksamhet) i *kommunikationstjänstlagen* anges följande: Om ett teleföretag trots påföljder som avses i 331–334 § allvarligt och på ett väsentligt sätt bryter mot eller försummar att iaktta bestämmelser i denna lag eller föreskrifter eller beslut som meddelats med stöd av den får Transport- och kommunikationsverket förbjuda teleföretaget att utöva televerksamhet. Transport- och kommunikationsverket kan förbjuda teleföretagets verksamhet helt eller delvis.

Transport- och kommunikationsverkets övriga föreskrifter

De allmänna kraven på säkerställande i Transport- och kommunikationsverkets *Föreskrift om säkerställande av kommunikationsnät och kommunikationstjänster samt om synkronisering av kommunikationsnät (TRAFICOM/54045/03.04.05.00/2020, nedan kallad föreskriften om säkerställande)*⁷ stöder för sin del även säkerställandet av nödtrafiken. Med tanke på säkerställande av nödtrafiken i glesbygdsmråden är det väsentliga i *föreskriften om säkerställande* att säkerställande av rutter krävs nationellt endast för förbindelser mellan komponenter i viktighetsklass 1 och 2.

⁷ <https://www.finlex.fi/sv/viranomaiset/normi/480001/47143>

I Transport- och kommunikationsverkets *Föreskrift om interoperabilitet av kommunikationsnät och kommunikationstjänster (28 K/2023)*⁸ föreskrivs om numret för anropande abonnemangs korrekthet.

I Transport- och kommunikationsverkets *Föreskrift om numrering i ett allmänt telefonnät (32 U/2023 M, nedan kallad numreringsföreskriften)*⁹ fastställs nödtrafikens dirigeringsnummer.

Enligt Transport- och kommunikationsverkets *Föreskrift om spärrtjänster för abonnemang (35 T/2023 M)*¹⁰ får trafiken till det allmänna nödnumret 112 inte spärras med någon som helst spärrtjänst. Trafiken får heller inte spärras om teleområdets riktnummer väljs framför nödnumret 112.

III. Föreskriftens syfte

Föreskriftens syfte är att för teleföretagens del säkerställa att nödtrafiken håller en hög nivå och är funktionssäker. Bestämmelserna om nödtrafik i lagstiftningen på nationell såväl som på EU-nivå är till sin utformning av rätt allmängiltig natur, vilket är orsaken till att det finns ett behov att precisera dessa bestämmelser genom Transport- och kommunikationsverkets föreskrift.

Syftet med uppdateringen av föreskriften är att bestämmelserna om förmedling av nödtrafik som gäller teleföretagen ska motsvara den tekniska utveckling som skett inom sektorn. Ett ytterligare syfte är att skapa en reglering som är mer teknikneutral än tidigare och som är långsiktig, även om teknikerna för förmedling av nödtrafik fortsätter att utvecklas.

Till vissa delar innehåller den nya föreskriften även strängare krav, såsom kravet på nödpositioneringens korrekthet i mobilnätet (50 m/i 80 procent av fallen). Syftet med sådana bestämmelser är att förbättra räddningstjänsternas möjlighet att allt snabbare hitta fram och följaktligen förbättra människornas möjligheter att bättre klara sig ur nödsituationer. Även med till exempel bestämmelser om säkerställande av nödtrafiken är ambitionen att människorna vid behov ska få kontakt med nödcentralen och på så sätt få hjälp där det behövs. Föreskriftens yttersta mål är således att möjliggöra och främja människornas tillgänglighet till räddningstjänster.

IV. Andra alternativ för verkställandet

Noggrannare bestämmelser om det tekniska genomförandet och säkerställandet av nödtrafiken har redan länge funnits i Transport- och kommunikationsverkets föreskrift. Förfarandet motsvarar generellt sett övrig reglering på kommunikationsområdet, och det vore inte ändamålsenligt att på lagnivå föreskriva om sådana här skyldigheter som gäller teleföretag. Skyldigheterna att på ett ändamålsenligt sätt genomföra nödtrafiken är så detaljerade att det inte är praktiskt att föreskriva om dessa på lagnivå. Transport- och kommunikationsverket har tilldelats befogenhet att utfärda föreskrifter även av den orsaken att det på grund av den snabba tekniska utvecklingen av kommunikationsnät är nödvändigt att tidvis uppdatera bestämmelserna om genomförande av nödtrafik.

Den gamla regleringsmodellen har ansetts fungera bra och den nu genomförda uppdateringen ändrar inte anmärkningsvärt på sammansättningen av eller innehållet i föreskriften om nödtrafik.

⁸ <https://www.finlex.fi/sv/viranomaiset/normi/480001/49940>

⁹ <https://www.finlex.fi/sv/viranomaiset/normi/480001/49641>

¹⁰ https://www.traficom.fi/sites/default/files/media/regulation/M_35_T_2023_SV.pdf

V. Beredning av föreskriften

Beredningen av föreskriften genomfördes under år 2023 genom en kartläggning av vilka förändringar som skett på kommunikationsområdet och likaså av ny reglering och teknisk utveckling.

De viktigaste intressenterna på nödtrafikområdet, det vill säga teleföretagen och Nödcentralsverket, medverkade aktivt i beredningen redan från början, till exempel i den Nödtrafikarbetsgrupp som leddes av Transport- och kommunikationsverket.

Beredningen av utkastet till förordning och motiveringspromemorian inleddes hösten 2023 och sändes ut på remiss i x 2024.

Föreskriften och motiveringspromemorian offentliggjordes i x 2024.

VI. Remissrespons

[Kompletteras under behandlingen]

VII. Ändringar och bedömning av föreskriftens konsekvenser

Ändringar

Den gamla föreskriften om nödtrafik utfärdades under Kommunikationsverkets tid, och i den ingick i många avseenden referenser till föråldrade bestämmelser och författningsnamn, såsom informationssamhällsbalken. Den nya föreskriften är utfärdad av Transport- och kommunikationsverket och i den har alla laghänvisningar uppdaterats att motsvara dagens reglering. Även föreskriftens namn har uppdaterats att motsvara Transport- och kommunikationsverkets nutida förfarande, och ingen permanent numrering används längre (Föreskrift 33).

I den gamla föreskriften angavs bestämmelserna med *paragraftecken* (§) och olika avsnitt inom bestämmelserna angavs som punkter. Transport- och kommunikationsverkets nya föreskrifter använder inte längre paragraftecken, utan i stället hänvisas till *punkter*, *underpunkter* och *strecksamter*.

Den gamla föreskriftens 1 § (Föreskriftens syfte) och 2 § (Tillämpningsområde) har i den nya föreskriften sammanförts till en punkt (1 Tillämpningsområde).

Punkt 2 (Definitioner) har breddats och preciserats, eftersom termer som används inom nödtrafiken har utvecklats sedan senaste uppdatering. Enligt en hänvisning som fogats till punkten iakttar föreskriften utöver nämnda definitioner även definitionerna i 3 § i *kommunikationstjänstlagen*.

Den nya föreskriften har övergripande valt en teknikneutral approach, vilket betyder att på många punkter används allmänt termerna *nödtrafik* eller *nödtrafik i realtid*. I den gamla föreskriften användes i huvudsak termen *nödsamtal*. Trots att ett traditionellt nödsamtal fortfarande är det absolut vanligaste sättet att kontakta nödcentralen har man parallellt utvecklat och kommer även framöver att utveckla allt mångsidigare kommunikationssätt. Exempel på nya kommunikationsformer är *nödtextmeddelande* och *realtidstext RTT (Real Time Text)*, av vilka den senare kommer att bli obligatorisk i samband med nödtrafiken 28.6.2025. Den teknikneutrala utformningen gör det möjligt att på bredare front rikta föreskriftens skyldigheter till att omfatta andra kommunikationsformer än enbart nödsamtal, och bestämmelserna blir långsiktigare.

I punkt 3 (Genomförande av nödtrafik) har uppdateringar gjorts på grund av den tekniska utvecklingen av kommunikationsnäten. Bestämmelserna i punkten har även preciserats och de tekniska skyldigheterna har förtydligats.

I punkt 4 (Exakthet och tillförlitlighet av nödpositionering) har skyldigheterna som gäller nödpositionering gjorts strängare för mobilnätens del. Enligt den gamla föreskriften förutsattes att "positionsinformation i den mobilnätbaserade positioneringen angav abonnemangets position med minst en cells noggrannhet". Enligt den nya skyldigheten visar "Positionsinformationen för nödpositionering i mobilnätet ett abonnemangs, en terminalutrustnings eller en fordonsutrustnings position minst med en noggrannhet på 50 meter i 80 procent av fallen." Skyldigheten att fastställa en miniminivå för nödpositioneringens korrekthet i meter och framgångsgrad i procent grundar sig på *Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/444*. Valda bestämmelser för korrekthet utgår för sin del från EENA:s (European Emergency Number Association) rekommendation *EENA Recommendation on emergency caller location information criteria for mobile-originated emergency communications 12/09/2023*.¹¹

Till punkt 5 (Styrning av nödtrafik) har fogats en skyldighet att dirigera nödtrafiken till den nödcentral som är lämpligast, vilket även grundar sig på ovan nämnda delegerade förordning från kommissionen. Punkten har även för övrigt preciserats, förtydligats och uppdaterats till följd av den tekniska utvecklingen av kommunikationsnäten. Det samma gäller punkt 6 (Allmänt säkerställande av nödtrafik).

Punkt 7 (Säkerställande av nätet som används för nödtrafik i tätorter inom glesbygdsområden) har fått små tekniska uppdateringar, men för övrigt har skyldigheterna enligt den förblivit oförändrade. I bilagan i slutet av föreskriften (*Tätorter inom glesbygdsområden som ska säkerställas*) har små ändringar gjorts på grund av kommundansammanslagningar.

Ändringshistorik

I samband med uppdateringen av föreskriften år 2016 ändrades definitionen av tätorter inom glesbygdsområden så att därefter i bilagan *Tätorter inom glesbygdsområden som ska säkerställas* inte gjordes andra ändringar än de som berodde på kommundansammanslagningar. Tidigare varierade förteckningen över tätorter enligt hur Statistikcentralen klassificerade kommunerna och tätorterna under det aktuella året, men man avstod från denna praxis på grund av att årligen förekommande ändringar orsakade orimliga utmaningar för myndigheterna såväl som för de teleföretag som omfattades av föreskriften.

Till uppdateringen av föreskriften år 2015 fogades krav på nödpositioneringens korrekthet och tillförlitlighet. I det skedet var kraven avseende fasta nät de samma som i den nya nödtrafikföreskriften, men i fråga om mobilnät gällde kravet position med minst en cells noggrannhet. Till uppdateringen av föreskriften år 2015 fogades även krav på tillhandahållande av eCell-tjänst, nödtextmeddelande, noggrannare dokumentering av åtgärder och styrning av nödtrafiken.

Konsekvenser

Konsekvenser för informationssamhället

Genom uppdateringen av nödtrafikföreskriften säkerställs att förmedlingen av nödtrafiken i allmänna kommunikationsnät är av hög kvalitet och fungerar under normala förhållande såväl som i olika störningssituationer. Den tekniska utvecklingen avseende förmedling av nödtrafik har tagit stora steg sedan den tidigare uppdateringen av föreskriften år 2016. Denna tekniska utveckling har beaktats i den nya

¹¹ <https://eena.org/knowledge-hub/documents/eena-recommendation-on-emergency-caller-location-information-criteria-for-mobile-originated-emergency-communications/>

nödtrafikföreskriften, som även har utarbetats med en mer teknikneutral approach och med långsiktighet i åtanke. På så sätt är nödtrafikens kvalitet och funktions säkerhet bättre säkerställda även framöver.

Konsekvenser för myndighetsverksamhet

Uppdateringen av föreskriften har inga avsevärda konsekvenser för myndigheternas verksamhet. Transport- och kommunikationsverket utövar tillsyn över teleföretag i förmedlingen av nödtrafik liksom tidigare. Uppdateringen av föreskriften kan främst underlätta Transport- och kommunikationsverkets tillsynsverksamhet då de skyldigheter som åläggs teleföretag i den nya föreskriften har uppdaterats att stämma överens med situationen i nuläget på nödtrafikområdet, och dessutom har skyldigheterna preciserats ytterligare i den nya föreskriften.

Konsekvenser för säkerheten

Uppdateringen av föreskriften kan för sin del anses öka den allmänna säkerheten i samhället. Då nödtrafikens kvalitet och funktions säkerhet förbättras och det i nödtrafiken tillkommer nya och allt mer varierande alternativ, når räddningstjänsterna ännu bättre fram till människorna i nödsituationer. Till exempel genom ännu strängare minimikrav på nödpositionering i mobilnäten säkerställs att räddningstjänsterna når ännu snabbare fram till människor som befinner sig i nöd.

Konsekvenser för likabehandling och jämställdhet

Uppdateringen av föreskriften kan anses öka likabehandlingen, i synnerhet till följd av att man i den beaktar de ny kommunikationsformer som EU:s tillgänglighetsdirektiv förutsätter, såsom till exempel RTT (Real Time Text). Genomförandet av RTT kommer att öka i synnerhet dövas och stumma personers möjlighet till effektiv nödkommunikation, och det kommer också att gagna sådana nödställda personer som inte obemärkt kan ringa ett nödsamtal (t.ex. vid våld i nära relationer). Den teknikneutrala approachen i föreskriften möjliggör även att kommunikationsformer som i framtiden eventuellt tas i bruk och som är allt tillgängligare, såsom TC (Total Conversation) kommer att ha beaktats bättre än tidigare.

Miljökonsekvenser

Uppdateringen av föreskriften har inga konsekvenser för miljön.

DETALJMOTIVERING OCH TILLÄMPNINGSANVISNINGAR

Kapitel 1 Tillämpningsområde och definitioner

1. Tillämpningsområde

Nödtrafikföreskriften tillämpas på teleföretag. Enligt 3 § 1 mom. 27 punkten i *kommunikationstjänstlagen* avses med *teleföretag* en aktör som tillhandahåller nättjänster eller kommunikationstjänster för en grupp av användare som inte har avgränsats på förhand, dvs. utövar allmän televerksamhet.

Föreskriften gäller nödtrafik specifikt till den del som teleföretagen förmedlar nödtrafik i sina egna kommunikationsnät. Föreskriften gäller all nödtrafik, det vill säga alla kommunikationssätt genom vilka en person kan få kontakt med nödcentralen genom att använda det allmänna nödnumret 112.

Termen *nödcentral* definieras i artikel 2.36 i teledirektivet och enligt det avses med *alarmeringscentral* (public safety answering point – PSAP) en fysisk plats där nödkommunikation först tas emot under ansvar av en myndighet eller en privat organisation som är erkänd av medlemsstaten.

2. Definitioner

I detta kapitel beskrivs de definitioner som används i föreskriften. I föreskriften omdefinieras inte de begrepp som definierats i *kommunikationstjänstlagen*. Definitionerna har utarbetats så att de inte strider mot definitionerna i lagen.

2.1. Nödtrafik

Med nödtrafik avses i denna föreskrift sådan kontakt med det allmänna nödnumret 112 som avses i 278 § i *kommunikationstjänstlagen* och som tagits per telefon, textmeddelande och på andra sätt som anges i *lagen om nödcentralsverksamhet*.

Sådana kontaktsätt vid tidpunkten för upprättandet av föreskriften är nödsamtal, nödtextmeddelande och eCall-nödsamtal.

Eftersom föreskriften gäller nödtrafik till det allmänna nödnumret 112, omfattar föreskriften inte överföring från signal- och larmutrustning, såsom brandlarm- och brottslarmanordningar till larmöverföringsoperatören.

När den nya *lagen om nödcentralsverksamhet* träder i kraft 28.6.2025 tas den nya formen av nödtrafik realtidstext (RTT, Real Time Text) i bruk.

Den definition av nödtrafik som avses i denna föreskrift omfattar även eventuella kommande kommunikationssätt som möjliggörs av nödmyndigheten och som nationell lagstiftning eller EU-reglering förpliktar, såsom olika kommunikationssätts (röst, text och video) fullständiga interaktivitet (TC, Total Conversation). I kapitel 3.1 i denna motiveringspromemoria finns närmare beskrivningar av kommunikationssätt till det allmänna nödnumret 112.

2.2. Nödtrafik i realtid

Med nödtrafik i realtid avses i denna föreskrift alla kommunikationsformer som avses i kapitel 2.1 i motiveringspromemorian, med undantag av nödtextmeddelande och eventuella framtida kommunikationssätt som inte sker i realtid och som möjliggörs av nödmyndigheten och som förpliktas av nationell lagstiftning eller EU-reglering.

2.3. Nödsamtal

Med nödsamtal avses i denna föreskrift samtal till det allmänna nödnumret 112. Föreskriftens tillämpningsområde breddades redan 2006 från telefonitjänst till samtal. Definitionen telefonitjänst hade för numreringens del uteslutit enkelriktade VoIP-tjänster, eftersom den endast omfattar dubbelriktade telefonitjänster som gör det möjligt att både ringa och ta emot samtal med samma nummer. Om till exempel en enkelriktad VoIP-tjänst gör det möjligt att ringa samtal i nationellt format, ska användaren även kunna ringa nödsamtal. Också eCall-nödsamtal likställs i denna föreskrift med normalt nödsamtal.

Enligt artikel 2.31 i teledirektivet avses med samtal en förbindelse som upprättas genom en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst som möjliggör tal-kommunikation i båda riktningarna. Definitionen förutsätter således att den tillhandahållna kommunikationstjänsten är allmän (och inte tillhandahålls för en begränsad användarkrets) och att ljudförbindelsen är dubbelriktad. Definitionen behandlar inte hur telefonnumret kan användas. Samtal i denna föreskrift avser

kommunikationstjänster som tillhandahålls i det allmänna kommunikationsnätet och som gör det möjligt att ringa samtal till nummer som anges i nationellt format.

Det bör dock uppmärksammas att en del av förpliktelseerna i föreskriften tillämpas endast på abonnemang i telefonnätet som i praktiken avser det samma som dubbelriktad telefonitjänst.

Kraven i föreskriften som avser nödsamtal gäller endast samtal till nödnumret 112.

Det bör även beaktas att de i 321 § i *kommunikationstjänstlagen* föreskrivna kraven gällande utelämnande av uppgifter till den myndighet som tar emot nödmeddelanden och det i 132 § 6 mom. nämnda kringgåendet av förhindrad identifiering av den som anropar kommer att tillämpas oavsett om myndighetens nödnummer är 112 eller något annat nummer.

2.4. **Nödtextmeddelande**

Med ett nödtextmeddelande avses i denna föreskrift ett sms-meddelande i mobilnätet som användaren kan skicka till det allmänna nödnumret 112.

Vid tidpunkten för upprättande av föreskriften förutsätter användningen av tjänsten för nödtextmeddelanden att användaren har förhandsregistrerat sig i enlighet med vad som anges i 13 b § i *lagen om nödcentralsverksamhet*. Skyldigheten att registrera sig kommer att försvinna i och med att den nya *lagen om nödcentralsverksamhet* träder i kraft 28.6.2025.

2.5. **eCall-nödsamtal**

I denna föreskrift avses med eCall-nödsamtal fordonsutrustningens manuella eller automatiska kontakt till det allmänna nödnumret 112. Skyldigheter som gäller nödsamtal i denna föreskrift tillämpas även på eCall-nödsamtal.

I denna föreskrift avses med eCall-nödsamtal alla eCall-nödsamtal som överensstämmer med EU-regleringen och som riktas till det allmänna nödnumret 112, oavsett vilken generations mobilnät det är fråga om. eCall-tjänster som tillhandahålls av privata tjänsteleverantörer (s.k. TPS-eCall-tjänster¹²) omfattas inte av denna föreskrift.

2.6. **Fordonsutrustning**

Fordonsutrustning (IVS, In-Vehicle System) avser i denna föreskrift ett eCall-system som baserar sig på nödnumret 112 och som ska vara installerat i alla nya fordon som godkänts för tillverkning efter 31.3.2018 såsom EU-lagstiftningen anger.

I föreskriften avses med fordonsutrustning eCall-system som genomförts både genom kretskopplade tekniker och genom paketförmedlande mobilnätstekniker enligt den nya EU-regleringen.

2.7. **Minimiuppsättning uppgifter**

Minimiuppsättning uppgifter avser i denna föreskrift sådana i EU:s regelverk angivna standardenliga uppgifter som fordonsutrustningen skickar, det vill säga så kallade minimidatauppsättningar (MSD, Minimum Set of Data).

¹² I TPS (Third Party Service) eCall systemet vidarekopplas samtalet först till en privat TPS-leverantör, som sedan kopplar den uppringande till alarmeringstjänster i det aktuella landet baserat på var den uppringande befinner sig.

Minimiuppsättningen uppgifter som fordonsutrustningarna sänder innehåller uppgifter om bland annat olycksplatsen (koordinater, fordonets körriktning, tidpunkten för olyckan) och fordonet (fordonstyp och bränsle eller energi för driften samt identifieringsnummer).

2.8. **eCall-detektor**

Med eCall-detektor (eCall indicator) avses i denna föreskrift uppgifter som fordonsutrustningen skickar och som anger eCall-nödsamtalets typ (automatiskt eller manuellt aktiverat eCall). Med hjälp av eCall-detektorn skapas ett dirigeringsnummer för eCall-nödsamtal i nätet som kan användas för att styra nödsamtal till den nödcentral som nödmyndigheten anger som lämpligast.

2.9. **Nödpositionering**

Med nödpositionering avses i denna föreskrift positionering av den som tagit kontakt på basis av de adress- och positionsinformation som förmedlas i samband med nödtrafiken.

I denna föreskrift omfattar definitionen av nödpositionering adressuppgifter som nödmyndigheten fått utifrån det anropande abonnemangets identifieringsuppgifter och som abonnemangsägaren eller abonnemangsinnehavaren anmält samt positionsuppgifter som i samband med nödtrafiken förmedlats via mobilnätet, terminalutrustning eller fordonsutrustning.

2.10. **Glesbygdsområde**

Som glesbygdsområde i denna föreskrift anses de områden som fastställts som sådana i uppdateringen av föreskriften år 2014. Definitionen av ett område baserar sig på Statistikcentralens uppgifter vid den aktuella tidpunkten.

Glesbygdsområde avser i denna föreskrift landsbygdskommuner i enlighet med Statistikcentralens statistiska kommungruppering för år 2014 samt de tätortskommuner som inom ramen för det dåvarande utvecklingsprogrammet för landsbygden klassificerades som glest bebyggd landsbygd.

Vid definitionen av ett glesbygdsområde användes Statistikcentralens statistiska kommungruppering enligt vilken kommunerna har indelats i tre grupper utifrån tätortsbefolkningens andel och befolkningmängden i den största tätorten: landsbygdskommuner, tätortskommuner och urbana kommuner. Med hjälp av definitionen avgränsades de kommuner på vars område teleföretagen enligt den då aktuella föreskriften vid behov var tvungna att genomföra säkerställande av näten, i synnerhet för att förbättra nödtrafikens funktionssäkerhet.

Avsikten med kraven på säkerställande enligt föreskriften från år 2014 var att förbättra nödtrafikens funktionssäkerhet, i synnerhet i glesbygdsområden. Därför inkluderades landsbygdskommunerna.

Dessutom inkluderades en del av tätortskommunerna. Som urvalskriterium användes Statistikcentralens tredelning av landsbygden som hade utförts för EU:s programperiod 2007–2013 i synnerhet på grund av utvecklingsbehoven på landsbygden. Grupperna var glesbygd, kärnlandsbygd och stadsnära landsbygd, och av dessa valdes till glesbygden hörande kommuner att omfattas av säkerställandet av nödtrafiken.

Statistikcentralens klassificeringskriterier baserar sig naturligtvis inte specifikt på kommunikationsnätets utvecklingsbehov, men de är officiella och neutrala klassificeringar av glesbygder som skapats på grund av allmänna utvecklingsbehov i

samhället. Man kan anta att de riktas till områden där säkerställandet av kommunikationsnätet med tanke på nödtrafiken inte nödvändigtvis genomförs utan att särskilda krav ställs på det.

2.11. Tätort och centraltätort

Som tätort inom glesbygdsområde och centraltätort betraktas i denna föreskrift de tätorter som fastställts som sådana i uppdateringen av föreskriften år 2014. Definitionen av tätort baserar sig på Statistikcentralens uppgifter vid den aktuella tidpunkten. Denna uppdatering av föreskriften leder således inte till ändringar i säkerställandet av nödtrafik som tidigare gjorts av teleföretagen i tätorter inom glesbygdsområden.

Med tätort avses i denna föreskrift en koncentration av bebyggelse enligt Statistikcentralens definition.

Genom definitionen har i uppdateringen av föreskriften år 2014 valts de platser i de kommunområden i glesbygdsområden som ska omfattas av säkerställande av näten för att förbättra nödtrafikens funktionssäkerhet.

En statistisk tätort definieras av Statistikcentralen som en koncentration av bebyggelse med minst 200 invånare, där avståndet mellan bostadshusen i allmänhet inte är större än 200 meter. Begränsningen påverkas inte av förvaltningsrelaterade gränser såsom kommun- och länsgränser. Statistikcentralen fastställer tätorterna vart femte år.

Med centraltätort avses i denna föreskrift en med tanke på kommunens administrativa eller ekonomiska verksamhet viktig tätort som enligt Statistikcentralens definitioner är en centraltätort (ct) eller en kyrkby (kb).

Definitionen är baserad på Statistikcentralens statistik över tätorter år 2014, och den regionala, administrativa eller ekonomiska betydelsen för centraltätorter eller kyrkbyar som angetts i den omvärderas inte utifrån kraven i denna föreskrift. Centraltätorterna anknyter i denna föreskrift till kravet på att säkerställa telefonnätets koncentratorer i det fasta nätet.

I bilagan till denna föreskrift finns en förteckning över tätorter på områden som i föreskriften avses som glesbygdsområden och de nuvarande kommuner dit tätorterna hör (Bilaga 1). Tätorter som omfattas av flera kommunområden har i förteckningen endast beaktats en gång och för den kommun där tätorten i huvudsak är belägen. Om kommunen i fråga inte var en kommun i ett glesbygdsområde år 2014 ingår tätorten inte i förteckningen. I förteckningen ingår det inte heller kommuner där det enligt Statistikcentralens definition för år 2014 inte finns en tätort.

På grund av kommunsammanslagningar har en del av tätorterna enligt läget år 2014 senare övergått att tillhöra en annan kommun. Efter föregående uppdatering av föreskriften har det skett totalt tio¹³ sådana kommunsammanslagningar som har påverkat förteckningen i bilaga 1. Kommunsammanslagningarna har naturligtvis inga konsekvenser för kraven på säkerställande eller teleföretagens genomförande av säkerställande. De enda ändringarna i förteckningen i bilaga 1 har gjorts så att i det fall att kommuner har sammanslagits har de tätorter i den kommun som sammanslagits överförts under en ny kommun oberoende av om den nya kommunen uppfyller kriterierna för glesbygdsområde i föreskriften.

¹³ <https://www.stat.fi/fi/luokitukset/luokitustiedotteet/>

Även framöver sker det förändringar i förteckningen över tätorter i bilaga 1 endast i samband med kommunförändringar på det sätt som beskrivs ovan, det vill säga att i fall av kommunsammanslagningar överförs tätorterna under den nya kommunen.

Kapitel 2 Genomförande, positionering och styrning av nödtrafik

3. Genomförande av nödtrafik

I detta kapitel behandlas skyldigheter som anges i punkt 3 i föreskriften.

3.1. Kommunikationssätt avsedda för det allmänna nödnumret 112

3.1.1. Nödsamtal

Enligt 278 § i *kommunikationstjänstlagen* är teleföretag som tillhandahåller tjänster i telefonnätet skyldiga att för sin del se till att användarna per telefon avgiftsfritt får kontakt med det allmänna nödnumret 112. Kravet anges också i nödtrafikföreskriften för att säkerställa att möjligheten att ringa ett nödsamtal tillhandahålls oavsett nätverksteknik.

Föreskriften avser samtal som genomförs genom flera olika tekniker till den del de genomförs i ett nät som tillhör teleföretag som tillhandahåller tjänster i telefonnätet. Dessa tekniker som möjliggör nödsamtal är kretskopplade abonnemang i det fasta nätet (PSTN/ISDN), abonnemang som använder bredbandsförbindelser i det fasta nätet (VoIP), mjukvarubaserad VoIP, eCall, 2G/3G, Voice over LTE (VoLTE, 4G), Voice over WiFi (VoWiFi) samt övriga nätverkstekniker i mobilnätet såsom Voice over NR (VoNR, 5G), och 112 Suomi-appen.

3.1.2. Nödtextmeddelande

Enligt 278 § i *kommunikationstjänstlagen* är teleföretag skyldiga att för sin del se till att användarna via textmeddelande avgiftsfritt får kontakt med det allmänna nödnumret 112. I dagsläget är det i huvudsak endast möjligt att skicka textmeddelanden via mobilabonnemang och till den delen preciseras texten i föreskriften att endast riktas till mobilnät. Kravet anges också i nödtrafikföreskriften för att säkerställa att möjligheten att sända nödtextmeddelande tillhandahålls oavsett nätverksteknik. Vid roaming är det vid tidpunkten för upprättandet av föreskriften dock inte möjligt att skicka ett nödtextmeddelande till en lokal nödcentral.

Föreskriften gäller textmeddelanden som genomförs med flera olika typer av nätteknik till den del de genomförs i ett nät som tillhör teleföretag som tillhandahåller tjänster i telefonnätet. De tekniker som möjliggör dessa textmeddelanden är kretskopplad SMS 2G/3G, paketförmedlande SMS 4G/5G/WiFi och övriga eventuella framtida nättekniker i mobilnätet. Enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/444 ska det vara möjligt att skicka ett nödtextmeddelande utan förhandsregistrering från och med 28.6.2025.

3.1.3. Realtidstext

Enligt 278 § i *kommunikationstjänstlagen* är teleföretag skyldiga att för sin del se till att användarna även på något annat sätt som anges i *lagen om nödcentralverksamhet* får kontakt med det allmänna nödnumret 112. Nödcentralverket ska från och med 28.6.2025 svara på nödmeddelanden till det allmänna nödnumret 112 som kommuniceras genom tal eller text i realtid (Real Time Text, RTT). Realtidstext möjliggör en kontinuerlig realtidskommunikation mellan nödcentralen och anmälaren som är textbaserad ett tecken i taget i samband med nödsamtalet. Realtidstext ska fungera utan förhandsregistrering.

3.1.4. eCall

eCall är en tjänst som avser ett nödlarmsystem i fordon. En utrustning som är installerad i fordonet sänder i en nödsituation automatiskt eller aktiverad av användaren ett nödmeddelande till nödcentralen. Nödmeddelandet innehåller bland annat fordons exakta position baserad på fordonsutrustningens GNSS-position. Fordons nödlarmsystem eCall ringer antingen manuellt eller automatiskt upp det allmänna nödnumret 112 när en allvarlig trafikolycka skett. Fordonsutrustningen sänder i samband med eCall-nödsamtalet en eCall-detektor och en minimiuppsättning uppgifter som beskrivs i kapitlen 2.7 och 2.8 i denna motiveringspromemoria.

Next Generation eCall (NG eCall) är nästa generations nödlarmsystem i fordon. Det möjliggör eCall-nödsamtal i 4G- och 5G-nät. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2015/758 och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 305/2013, vilka är under slutberedning, ska tekniken NG eCall tas i bruk både i nya fordonsmodeller och vid nödcentraler 1.1.2026.

3.1.5. Övriga eventuella metoder för nödkommunikation

Enligt 278 § i *kommunikationstjänstlagen* är teleföretag skyldiga att för sin del se till att användarna även på något annat sätt som anges i *lagen om nödcentralverksamhet* får kontakt med det allmänna nödnumret 112. Nödcentralverket ska på det allmänna nödnumret 112 svara med användning av samma kommunikationssätt som nödnumret kontaktats med. Enligt 10 § i *lagen om nödcentralverksamhet* (träder i kraft 28.6.2025) ska Nödcentralverket om det möjliggör att ett nödmeddelande sänds med videobild svara på meddelandet med talkommunikation, text och video som synkroniseras interaktivt. En tjänst som tillhandahåller video, tal och text samtidigt (Total Conversation) låter användaren och nödcentralen se och höra varandra samt använda realtidstext och välja hur de kombinerar dessa för sin kommunikation i realtid.

Terminalernas funktioner för nödmeddelanden utvecklas ständigt. Google och Apple har infört ytterligare funktioner i sina enheter som förbättrar AML-nödlokalisering och nödkommunikation, inklusive möjligheten för användare att rapportera personlig hälsoinformation och nödkontakter, samt information som stöder noggrannheten i nödlokaliseringen. Googles implementering kallas AEI (Additional Emergency Information) och Apples kallas EED (Enhanced Emergency Data). Överföringen av den ytterligare information som beskrivs ovan till nödcentralen skulle kräva förbättringar i systemen hos både teleoperatörer och nödmyndigheter och dessa ytterligare funktioner har ännu inte implementerats när detta skrivs. Införandet av dessa eller andra liknande funktioner, och de därmed sammanhängande kostnaderna, kan komma att överenskommas mellan nödmyndigheten och teleföretagen på lämpligt sätt.

Den tekniska utvecklingen inom nödkommunikation övervakas av arbetsgruppen för nödkommunikation, som också fungerar som ett forum för att överväga införandet av nya kommunikationsmetoder eller funktioner.

3.2. Påverkan av begränsningar som gäller abonnemang

3.2.1. Fungerande telefonabonnemang i det fasta nätet som har stängts eller vars användning har begränsats

Med ett fungerande telefonabonnemang i det fasta nätet som har stängts eller vars användning har begränsats avser ett abonnemang som har begränsats eller avstängts av operatören av orsaker som beror på användaren. Orsaken till stängningen eller begränsningen kan till exempel vara en avgift som har förfallit till betalning eller någon annan orsak som nämns i 115 § i *kommunikationstjänstlagen*.

3.2.2. Fungerande mobilabonnemang vars användning har begränsats

Ett fungerande mobilabonnemang vars användning har begränsats avser ett i teleföretagets hemregister ett aktivt abonnemang vars tjänster, såsom samtal och meddelanden har begränsats av orsaker som beror på användaren. Orsaken till begränsningen kan till exempel vara en limit som överskridits eller någon annan orsak som nämns i 115 § i *kommunikationstjänstlagen*.

Ett nödtextmeddelande kan också skickas från ett fungerande mobilabonnemang vars användning har begränsats.

3.2.3. Avstängt mobilabonnemang

Med ett avstängt mobilabonnemang avses ett i teleföretagets hemregister passivt abonnemang som har avstängts av operatören till exempel på grund av en avgift som förfallit till betalning eller av någon annan orsak som nämns i 115 § i *kommunikationstjänstlagen*.

I ett sådant fall används ett nummer från en telefon utan SIM-kort som beskrivs i kapitel 3.2.5.

3.2.4. Förhandsbetalt mobilabonnemang med förbrukat saldo

Ett förhandsbetalt (prepaid) mobilabonnemang avser ett abonnemang för vars användning ett saldo har betalats i förskott. Efter att saldot är förbrukat efter en tid som teleföretaget fastställt (t.ex. sex månader) avlägsnas abonnemanget ur teleföretagets hemregister. Efter att den fastställda tiden utgått används som A-nummer ett nummer från en telefon utan SIM-kort som beskrivs i kapitel 3.2.5.

Ett nödtextmeddelande kan också skickas från ett förhandsbetalt mobilabonnemang utan saldo om abonnemanget fortfarande finns i teleföretagets hemregister.

3.2.5. Mobiltelefon som inte har ett kort som identifierar abonnemanget

En mobiltelefon som inte har ett kort som identifierar abonnemanget avser en enligt *numreringsföreskriften* fungerande mobiltelefon utan SIM-kort eller eSIM ID.

Som nummer (A-nummer) för uppringare av nödsamtal från mobiler anslutna till ett kretskopplat 2G/3G-nät ska följande nummer användas:

+358 11X <IMEI7>

Där X¹⁴ är det decimalnummer som identifierar mobiloperatören från vars nät samtalet rings, och IMEI7 är de sju sista siffrorna i IME-koden i den mobiltelefon som ringer nödsamtalet.

I fråga om nödtrafik som riktas till nödcentralen från mobiler anslutna till paketförmedlande 4G-nätverk blir den tekniska specifikationen av A-numret färdigt under år 2024.

¹⁴ 2 - Elisa Abp
3 - Telia Finland Abp
4 - DNA Abp
5 - Ålands Telekommunikation Ab

3.2.6. Mobiltelefon försedd med ett kort som identifierar abonnemanget för ett annat inhemskt teleföretag

En mobiltelefon försedd med ett kort som identifierar abonnemanget för ett annat inhemskt teleföretag avser en mobiltelefon som är utanför täckningsområdet för det egna teleföretagets mobilnät. I sådana fall kan mobiltelefonen använda ett annat teleföretags nät för nödmeddelanden. För att kontakten ska lyckas krävs att användaren befinner sig inom täckningsområdet för något mobilnät. I ett sådant fall används ett nummer från en telefon utan SIM-kort som beskrivs i kapitel 3.2.5.

3.2.7. Mobiltelefon försedd med ett kort som identifierar abonnemanget för ett utländskt teleföretag

En mobiltelefon försedd med ett kort som identifierar abonnemanget för ett utländskt teleföretag avser en mobiltelefon med ett abonnemang från ett utländskt teleföretag och att mobiltelefonen har kontakt med ett inhemskt teleföretags mobilnät. För att en förbindelse ska kunna upprättas krävs ett separat avtal om roaming mellan det utländska och det inhemska teleföretaget. Om ett sådant avtal inte har ingåtts, används som A-nummer ett nummer från en telefon utan SIM-kort som beskrivs i kapitel 3.2.5.

3.2.8. Kontakt med nödcentralen via ett trådlöst lokalt nätverk

Nödtrafik till nödcentralen är också möjlig via ett trådlöst lokalt nätverk (WiFi). En förutsättning för nödtrafik via ett trådlöst lokalt nätverk är en mobiltelefon som har tillräckligt stöd för WiFi-samtal och ett mobilabonnemang med aktiverat WiFi-samtal. Förbindelsen till nödcentralen försöker man i främsta hand upprätta via mobilnätet, men om det inte är möjligt upprättas förbindelsen via ett WiFi-nät. Det är också möjligt att skicka nödtextmeddelanden via WiFi-nät.

3.3. Uppgifter som förmedlas i samband med nödsamtalet

3.3.1. Anropande abonnemangs identifieringsuppgifter

I Transport- och kommunikationsverkets *Föreskrift om interoperabilitet av kommunikationsnät och kommunikationstjänster* föreskrivs om korrektheten avseende det anropande abonnemangets nummer, det vill säga identifieringsuppgifter. Enligt det ska numret till det anropande abonnemanget överföras mellan teleföretagen, numret får i regel inte ändras i samband med att det överförs via kommunikationsnätet och teleföretaget i det originerande nätet ska se till att numret för det anropande abonnemanget som det förmedlar vid utgående samtal är korrekt och entydigt.

Numret för det anropande abonnemanget ska vara sådant att det möjliggör uppkoppling till abonnemanget, terminalutrustningen eller fordonsutrustningen som anropas från Nödcentralen. Undantag från detta är så kallade samtal utan SIM-kort, där ett med *numreringsföreskriften* överensstämmande nödsamtals nummer som rings från en mobiltelefon utan SIM-kort förmedlas till nödcentralerna. I dessa fall är det inte möjligt att ta kontakt tillbaka till det anropande numret. Ett sådant nummer varifrån ett nödsamtal rings och som stämmer överens med *numreringsföreskriften* förmedlas också då kontakt till nödcentralen tas från:

- ett mobilabonnemang som avstängts av orsaker som beror på användaren,
- en mobiltelefon med ett abonnemang hos ett annat inhemskt teleföretag,

- en mobiltelefon med ett abonnemang hos ett utländskt teleföretag då det inte finns något roamingavtal mellan det utländska teleföretaget och det teleföretag som förmedlar nödtrafik.

Teleföretaget ska även säkerställa att det anropande abonnemangets nummer möjliggör en nätbaserad nödpositionering av abonnemanget, terminalutrustningen eller fordonsutrustningen.

3.3.2. Uppgifter som gäller abonnemang eller terminalutrustning enligt 321 § i kommunikationstjänstlagen

Enligt 321 § i *kommunikationstjänstlagen* är teleföretag skyldiga att till nödcentralen, sjöräddningscentralen, sjöräddningsundercentralen och polisen för behandling lämna ut:

1) lokaliseringssuppgifter om det abonnemang eller den terminalutrustning som ett nödmeddelande har sänts från samt uppgifter om abonnemangets identifieringssuppgifter, abonnent, användare och installeringsadress, och

2) lokaliseringssuppgifter om det abonnemang eller den terminalutrustning som använts av den person som är föremål för nödmeddelandet samt uppgifter om abonnemangets identifieringssuppgifter, abonnent, användare och installeringsadress, om den myndighet som tagit emot nödmeddelandet har grundad anledning att anta att personen i fråga befinner sig i uppenbar nöd eller i omedelbar fara.

De uppgifter som nämns i 1 mom. ovan ska lämnas ut trots den sekretess som avses i 136 § i *kommunikationstjänstlagen* och trots de förutsättningar som gäller behandling av lokaliseringssuppgifter enligt 160 och 161 §, samt oberoende av vad abonnenten eller användaren har avtalat med teleföretaget om hemlighållande av uppgifter.

3.3.3. eCall-detektor och minimiuppsättning uppgifter

Teleföretag ska se till att det i samband med eCall-nödsamtal förmedlas både en eCall-detektor (eCall-indicator) och en standardenlig minimiuppsättning uppgifter (MSD, Minimum Set of Data), som innehåller bland annat GNSS-positioneringssuppgifter från fordonsutrustningen. Terminologi avseende eCall-nödsamtal har noggrannare beskrivits i kapitel 2 i denna motiveringspromemoria.

Den skyldighet som föreskriften anger är oberoende av vilken mobilteknologi som används. Skyldigheten gäller således eCall-nödsamtal som utnyttjar både kretskopplad och paketförmedlande mobilnät.

4. Nödpositioneringens korrekthet och tillförlitlighet

4.1. Adressuppgifternas korrekthet och tillförlitlighet

Nödcentralerna använder en kommersiell katalogdatabas för att söka adressuppgifter och i fråga om de största teleföretagen en separat adressdatabas som är avsedd för myndighetsbruk. Adressuppgifterna uppdateras i databaserna antingen i realtid eller en gång i dygnet. Myndighetsdatabasen söker uppgifterna i teleföretagens system.

Då det gäller mobilabonnemang grundar sig adressuppgifterna på de uppgifter som abonnemangets innehavaren har anmält, i praktiken till exempel på hemadressen. Dessa uppgifter kan vara till nytta i situationer när det är svårt att få exakt

positionsinformation med hjälp av mobilnätets nödpositionering och den som behöver hjälp befinner sig på den adress som anmäls för abonnemanget.

I fråga om kretskopplade abonnemang i det fasta nätet betyder den adress som anmäls för abonnemanget installationsadressen för abonnemanget.

I fråga om VoIP-samtal i det fasta nätet kan användaren ges möjlighet att anmäla sin position med minst en kommuns exakthet. Användaren ska ha möjlighet att uppdatera uppgiften när som helst. Ansvar för att denna uppgift är korrekt ligger hos användaren.

4.2. **Korrekthet och tillförlitlighet för positionsinformation i mobilnätbaserad nödpositionering**

4.2.1. Teknik som används för nödpositionering

Teknik som används för positionering kan grovt indelas i två kategorier: inexact nätbaserad och exaktare terminalbaserad positionering.

4.2.1.1. Nätbaserad positionering

Vid nätbaserad positionering kan nödcentralen beräkna positionen för den som tar kontakt utifrån mobilnätets basstationsceller. Nätbaserad positionering är i allmänhet exaktare i städer där mobilnätets basstationer ligger tätt. På landsbygden där det finns färre basstationer kan nätbaserad positionering i värsta fall vara så inexact som flera kilometer. I sådana fall är det till exempel med hjälp av AML-positionering möjligt att avsevärt förbättra positioneringsinformationens exakthet.

Även nätbaserad positionering utvecklas fortgående, och det finns teknik som avsevärt kan förbättra exaktheten vid nätbaserad positionering, till exempel genom att samtidigt utnyttja flera olika basstationer eller basstationsceller.

I samband med nödsamtal utan SIM-kort och övrig nödtrafik som ska behandlas på samma sätt är endast nätbaserad positionering möjlig. Även gamla terminalutrustningar kan eventuellt stöda enbart nätbaserad positionering. I fråga om gamla smarttelefoner kan positioneringsexaktheten förbättras genom att använda positionering med 112 Suomi-appen enligt kapitel 4.2.1.3 i denna motiveringspromemoria.

Nödtextmeddelanden och nödsamtal från personer i ett annat nätverk lokaliseras vid tidpunkten då föreskriften upprättas i huvudsak genom nätbaserad positionering. I praktiken är all nödtrafik möjlig att lokalisera också genom nätbaserad positionering, även om korrektare positioneringssätt finns att tillgå. Korrektare positioneringssätt behandlas i kapitlen 4.2.1.2, 4.2.1.3 och 4.2.1.4 i motiveringspromemorian.

4.2.1.2. AML-positionering

Den terminalbaserade positioneringstekniken AML (Advanced Mobile Location) är en allmäneuropeisk tjänst som är en obligatorisk egenskap i alla smarttelefoner som säljs i Europa efter 17.3.2022. Egenskapen har funnits i operativsystemen hos de större tillverkarna av terminalutrustningar redan flera år tidigare.

I samband med positioneringstekniken som bygger på AML-teknologi aktiverar telefonen automatiskt terminalutrustningens positioneringssuppgifter i samband med nödsamtal och förmedlar till nödcentralen antingen GNSS-baserade, eller vid brist på GNSS-signal, WiFi-baserad positionsinformation med hjälp av ett sms.

Vid tidpunkten för upprättande av föreskriften fungera AML-positioneringen vid nödsamtal i kretskopplade såväl som i paketförmedlande mobilnät. Beroende på

terminalutrustningens prestanda kommer AML även i fortsättningen att fungera alltid när ett nödsamtal rings i samband med nödtrafiken, det vill säga AML-baserad positionsinformation sänds i samband med RTT-nödtrafik och i framtiden även i samband med eventuell Total Conversation-nödtrafik.

Beroende på terminalutrustningens prestanda fungerar AML också vid VoWiFi-nödsamtal via trådlösa lokala nät.

Vid tidpunkten för upprättande av föreskriften är AML-baserad positionsinformation möjliga att få i de flesta Android-terminalutrustningar även i samband med nödtextmeddelanden och nödsamtal som rings från ett annat nätverk. Även Apple håller på att införa dessa egenskaper i sina enheter.

4.2.1.3. Positionering via 112 Suomi-appen

När man ringer ett nödsamtal med 112 Suomi-appen förmedlas positionsinformationen i realtid till nödcentralen under hela samtalet. Positioneringen fungerar med hjälp av terminalutrustningens egna GNSS-mottagares funktion för satellitpositionering.

Europeiska 112-appar fungerar också över landsgränserna. Uppringarens positionsinformation förmedlas via appen till nödnumret 112 när man ringer i de länder som ingår i den tekniska arkitekturen för allmän-europeiska 112-appar, PEMEA (Pan-European Mobile Emergency Apps).

Beroende på mobiltelefonens prestanda är det möjligt att i samband med ett nödsamtal med 112 Suomi-appen även skicka AML-positioneringsuppgifter.

4.2.1.4. eCall-positionering

I början av ett eCall-nödsamtal och vid behov även under samtalets gång skickar fordonsutrustningen till nödcentralen en minimiuppsättning uppgifter enligt eCall-standard, ett så kallat Minimum Set of Data (MSD)-meddelande.

Meddelandet innehåller noggrann positionsinformation i form av koordinater för olycksfordonet och en uppskattning om positionsuppgifternas tillförlitlighet. I meddelandet ingår även uppgifter om körriktningen, vilket underlättar utredningen av platsen till exempel på flerfiliga vägar.

Positionsinformationen baseras på bilens egen GNSS-mottagare.

4.2.2. Reglering

Om nödpositionering föreskrivs i artikel 109 i *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation*.

Förordningen har preciserats i kommissionens *delegerade förordning (EU) 2023/444 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 med åtgärder för att säkerställa effektiv tillgång till alarmeringstjänster via nödkommunikation till det gemensamma europeiska nödnumret 112*. Enligt artikel 3 i förordningen ska medlemsstaterna för mobilnätens del fastställa minimikriterier för både korrektheten hos positionsinformationen för nödsamtalets uppringare i meter (korrekthetskriterium) och framgångsgraden i procent för korrektheten hos denna lokalisering (tillförlitlighetskriterium).

Dessutom har EENA (European Emergency Number Association) gett en rekommendation om nämnda delegerade förordning där EENA uppmanar medlemsländerna att

fastställa en miniminivå för korrektheten hos mobilnätens nödpositionering till 50 m i 80 procent av fallen. Tillförlitlighetskriteriet för nödpositioneringen har man ännu inte velat höja till 100 procent, eftersom man allmänt erkänner att det i alla situationer, såsom situationer då AML-positionering inte används i gamla terminalutrustningar, inte är möjligt att uppnå en positioneringskorrekthet på 50 meter.

Rekommendationen grundar sig på en omfattande undersökning där den tekniska situationen avseende nödpositionering i olika medlemsländer undersöktes, intressenter intervjuades och gällande lagstiftning i olika länder studerades. Bland annat i lagstiftningen i Norge ingår motsvarande skyldigheter.

Transport- och kommunikationsverket Traficom har i samband med beredningen av nödtrafikföreskriften diskuterat med intressenter och utrett den tekniska situationen avseende nödpositionering i mobilnät i Finland. Utifrån utredningen har man beslutat att i nödtrafikföreskriften i fråga om mobilnät infoga den miniminivå för korrekthet hos mobilnäten som rekommenderas av EENA (50 m i 80 procent av fallen).

Genomförandet av dessa krav kommer att övervakas i Nödtrafikarbetsgrupp.

5. Styrning av nödtrafik

Utgångspunkten i styrningen av nödtrafiken är att användaren endast behöver välja det allmänna nödnumret 112 för att få kontakt med den nödcentral som är lämpligast. Om användaren trots allt väljer teleområdets riktnummer för nödnumret ska det inte påverka styrningen av nödtrafiken.

Teleföretaget ska styra nödtrafiken till den nödcentral som är lämpligast och som nödmyndigheten fastställt på ett sätt som stämmer överens med styrinformationen och som nödmyndigheten och teleföretaget ingått ett avtal om.

Nödmyndigheten kan fastställa vilken nödcentral som är lämpligast till exempel utifrån uppringarens läge eller nödcentralens beredskap att hantera en viss typ av nödsituationer.

Den regionala styrningen av nödtrafiken grundar sig på nödcentralernas samarbetsområden, där grundregeln föreskriver att nödtrafiken ska styras till den nödcentral som tillhandahåller tjänsten på respektive område. Nödmyndigheten och teleföretaget avtalar om styrningen.

Den regionala styrinformationen i nödtrafiken baserar sig i regel på en ingångsrutt från koncentratorn och basstationen. På basis av ingångsrutten väljer utgångscentralen ett lämpligt dirigeringsnummer i en routningstabell.

Om styrningen inte kan genomföras från nätet eller på basis av uppgifter från användaren, ska kunderna informeras om saken i enlighet med 107 och 108 § i *kommunikationstjänstlagen*.

En aktuell routningstabell för regional routning av nödtrafiken, nödcentralensområden och dirigeringsnumren uppdateras på Transport- och kommunikationsverket Traficoms webbplats i samband med nödtrafikföreskriften¹⁵.

Förutom regional routning kan nödmyndigheten bestämma att en viss typ av nödtrafik ska dirigeras till den nödcentral som är lämpligast. Det är möjligt att till exempel

¹⁵ <https://www.kyberturvallisuuskeskus.fi/sv/foreskrifter/foreskrift-33-om-tekniskt-genomforande-och-sakerstallande-av-nodtrafik>

bestämma att alla eCell-nödsamtal eller RTT-nödtrafik styrs till vissa nödcentraler som har beredskap att ta emot och hantera eCell-nödsamtal eller RTT-nödtrafik.

Behoven av att ändra dirigeringsnummer som framtidens sätt att skicka nödmeddelanden som utnyttjar ny teknik medför behandlas i Transport- och kommunikationsverket Traficoms Numreringsarbetsgrupp.

5.1. Styrning av nödsamtal

För styrning av nödsamtal och övrig nödtrafik i realtid i det allmänna mobilnätet används dirigeringsnummer som fastställts i Transport- och kommunikationsverkets *föreskrift om numrering* och vid Numreringsarbetsgruppens sammanträde 30.1.2024.

Vid Numreringsarbetsgruppens sammanträde 1/2024 beslutades att *numreringsföreskriften* ska uppdateras för att motsvara behoven i framtiden, det vill säga nödtrafiken kommer att styras mellan IMS-nät senast när RTT-nödtrafiken tagits i bruk. Ändringarna av dirigeringsnumren kommer att fogas till *numreringsföreskriften* i samband med nästa uppdatering, men Numreringsarbetsgruppens avtalade dirigeringsnummer kan tas i bruk omedelbart. Som dirigeringsnummer för nödsamtal och övrig nödtrafik i realtid kommer således att användas

A) hexadecimala dirigeringsnummer

- Allmänt nödnummer 112 → 0X(Y) 0C ABC 112
112 → 0X(Y) 0C ABC 113

där

- 1) 0X(Y) är riktnumret till teleområdet för nödcentralens samarbetsområde,
- 2) C är ett hexadecimalt nummer C,
- 3) ABC är ett dirigeringsnummer som separat fastställts enligt den uppringande abonnentens kommun och som har fastställts utifrån det kommunnummer för den kommun där nödcentralen i nuläget är eller tidigare var belägen,

eller

B) dirigeringsnummer som börjar med 3979

- Allmänt nödnummer 112 → 3979 ABC 112
112 → 3979 ABC 113

där

- 1) 3979 är en del av ett abonnentnummerområde som Transport- och kommunikationsverket har reserverat för detta ändamål i alla teleområden,
- 2) ABC är ett dirigeringsnummer som separat fastställts enligt den uppringande abonnentens kommun och som har fastställts utifrån det kommunnummer för den kommun där nödcentralen i nuläget är eller tidigare var belägen.

För att styra nödtrafiken kommunspecifikt till nödcentralens olika platser där nödtrafik tas emot har Transport- och kommunikationsverket på nödmyndighetens förslag även angett nummer som slutar med 113 som dirigeringsnummer för nödtrafiken.

Nödmyndigheten använder denna egenskap för att styra nödsamtal med språkliga motiveringar.

Därutöver kan Transport- och kommunikationsverket Traficom som dirigeringsnummer för nödtrafiken anvisa följande nummer:

- 1) Allmänt nödnummer 112 → 0X(Y) 0C ABC 11Z (Z = 7-9)

När det gäller på VoIP-teknikbaserad IP-telefoni då användaren kan koppla upp sig till nätet oavsett internettjänst, ingår det i styrningen nödvändigtvis inte uppgifter om var användaren befinner sig. Om det nättekniska genomförandet inte möjliggör att korrekt styrinformation skapas kan användaren ges möjlighet att meddela sin position med minst en kommuns exakthet. Användaren ska ha möjlighet att uppdatera uppgiften när som helst. Ansvar för att denna uppgift är korrekt ligger hos användaren.

5.2. Styrning av nödtextmeddelanden

I fråga om förmedling av nödtextmeddelanden har ett nationellt beslut tagits att en aktör förmedlar nödtextmeddelanden från samtliga teleföretag till nödcentraldatasystemet. Vid tidpunkten för upprättandet av föreskriften är denna aktör AddSecure.

Nödtextmeddelandena överförs från användarna till respektive teleföretags egna textmeddelandecentraler. Därifrån styr varje teleföretag nödtextmeddelandena vidare till en aktör med vilken nödmyndigheten har kommit överens om förmedlingen av nödtextmeddelanden till nödcentraldatasystemet. Aktören och de övriga teleföretagen avtalar sinsemellan om det gränssnitt som används.

Textmeddelandestandarder och de tekniska genomföranden som baserar sig på dem gör det inte möjligt att i nödtextmeddelanden använda dirigeringsnummer som motsvarar annan nödtrafik. Textmeddelandecentraler för de teleföretag som förmedlar textmeddelanden vet inte från vilket område de mottagna textmeddelandena kommer. Därför kan de inte heller lämna motsvarande uppgift på utgående meddelanden.

Textmeddelandena bär dock alltid numret för det anropande abonnemanget, med vilket abonnemanget kan lokaliseras med hjälp av det mobilnätbaserade positioneringssystemet. Den nödcentral som tagit emot ett textmeddelande kan lokalisera abonnemanget och vid behov styra textmeddelandet till en annan nödcentral.

Beroende på terminalutrustningens prestanda kan positionsinformation som baserar sig på ett AML-meddelande från terminalutrustningen vara tillgängliga i samband med nödtextmeddelandet. Vid tidpunkten för upprättande av föreskriften stöder åtminstone de nyaste Android-terminalutrustningarna för nödtextmeddelandenas del denna egenskap.

5.3. Styrning av eCall-nödsamtal

I samband med signaler från eCall-nödsamtal ska en eCall-detektor (eCall indicator) överföras. Den indikerar för nödcentralen om det är fråga om ett automatiskt eller manuellt genererat eCall-nödsamtal.

Teleföretagets utgångscentral ska identifiera eCall-detektorn i sin signalering och upprätta ett dirigeringsnummer i nätet enligt den. I Transport- och kommunikationsverkets *numreringsföreskrift* och vid Numreringsarbetsgruppens sammanträde 30.1.2024 har beslut fattats om att i samband med eCall-nödsamtal ska som dirigeringsnummer användas antingen

A) Hexadecimala dirigeringsnummer

- Manuellt (Automatically initiated) eCall 0X(Y) 0C ABC 115
- Automatiskt (Automatically initiated) eCall 0X(Y) 0C ABC 116

där

- 1) 0X(Y) är riktnumret till teleområdet för nödcentralens samarbetsområde,
- 2) C är ett hexadecimalt nummer C,
- 3) ABC är ett dirigeringsnummer som separat fastställts enligt den uppringande abonnentens kommun och som har fastställts utifrån det kommunnummer för den kommun där nödcentralen i nuläget är eller tidigare var belägen,

eller

B) dirigeringsnummer som börjar med 3979

- Manuellt (Automatically initiated) eCall 3979 ABC 115
- Automatiskt (Automatically initiated) eCall 3979 ABC 116

där

- 1) 3979 är en del av ett abonnentnummerområde som Transport- och kommunikationsverket har reserverat för detta ändamål i alla teleområden,
- 2) ABC är ett dirigeringsnummer som separat fastställts enligt den uppringande abonnentens kommun och som har fastställts utifrån det kommunnummer för den kommun där nödcentralen i nuläget är eller tidigare var belägen.

5.4. Styrning av realtidstext

Nödmyndigheten och teleföretagen har kommit överens om att funktionen för realtidstext (RTT, Real Time Text) initialt genomförs så att det alltid parallellt med textförbindelsen också upprättas en telefonförbindelse.

Som dirigeringsnummer används de nummer som börjar med 3979 och som behandlas i kapitel 5.1 om styrning av nödsamtal i denna motiveringspromemoria.

5.5. Styrning av nödtrafik från företagsnät

Ett företagsnät kan täcka hela Finland, men det kan endast ha en anslutningspunkt till det allmänna kommunikationsnätet. För att nödsamtalen ska kunna ruterats till den nödcentral som bestäms på basis av uppringarens position, ska det allmänna kommunikationsnätet kunna överföra relevant routningsinformation, om den för routningen nödvändiga informationen finns tillgänglig i företagsnätet.

Föreskriftens krav gäller endast det allmänna kommunikationsnätets del.

Upprättandet av dirigeringsnummer för nödtrafik från företagsnäten har fastställts i Transport- och kommunikationsverkets *numreringsföreskrift*.

Vid Numreringsarbetsgruppens sammanträde 1/2024 beslutades om de ändringar i *numreringsföreskriften* som beskrivs i kapitel 5.1 i motiveringspromemorian. I

praktiken gör ändringarna det möjligt att använda dirigeringsnummer som börjar med 3979 också mellan nätverken, och följaktligen slopas skyldigheten att i centralen för det allmänna kommunikationsnätet ändra det i företagsnätet skapade dirigeringsnummer som börjar med 3979 till ett hexadecimalt nummer.

Ändringarna av dirigeringsnumren kommer att fogas till *numreringsföreskriften* i samband med nästa uppdatering, men Numreringsarbetsgruppens avtalade dirigeringsnummer kan tas i bruk omedelbart.

5.6. **Begränsning av tjänsten vidarekoppling och spärrning**

En avsiktlig eller oavsiktlig vidarekoppling av samtal eller annan kommunikation till det allmänna nödnumret 112 kan orsaka en stor extra belastning i nödcentralerna då de blir tvungna att ta emot obehörig trafik. Teleföretaget ska också se till att samtalet inte kan vidarekopplas till det allmänna nödnumret 112 om ett teleområdes riktnummer väljs före nödnumret.

Enligt Transport- och kommunikationsverkets *Föreskrift om spärrtjänster för abonnemang* får trafiken till det allmänna nödnumret 112 inte spärras med någon som helst spärrtjänst. Trafiken får heller inte spärras om teleområdets riktnummer väljs framför nödnumret 112.

Aktivering förhindras om abonnenten försöker aktivera tjänsten för vidarekoppling och spärrning så att samtalerna vidarekopplas till det allmänna nödnumret 112.

5.7. **Överföring av numret för anropande abonnemang**

Nödcentralen använder numret för anropande abonnemang i samband med nödsamtalet och nödtextmeddelandet för att söka abonnentens adressuppgifter och, när det är fråga om mobilabonnemang, också för positionering av mobiltelefonen.

Om mobiltelefonen är utan SIM-kort eller eSIM ID, abonnemanget är avstängt, telefonen har ett abonnemang hos ett annat inhemskt teleföretag eller abonnemanget tillhör ett utländskt teleföretag som inte har något roamingavtal med teleföretaget ska teleföretaget i enlighet med Transport- och kommunikationsverkets *numreringsföreskrift* i stället för numret för det anropande abonnemanget överföra det nummer som tillhör den mobiltelefon som är utan SIM-kort.

I fråga om nödtextmeddelanden sker överföringen av numret för anropande abonnemang till den aktör som förmedlar nödtextmeddelanden på samma sätt som i samband med övriga textmeddelanden. Begränsningar i fråga om genomförande av nödtextmeddelanden föreskrivs i punkt 3 i föreskriften och beskrivs närmare i kapitlen 3.1.2, 3.2 och 5.2 i motiveringspromemorian.

5.8. **Dokumentation av styrningen av nödtrafiken**

Teleföretaget ska dokumentera teknikspecifikt de förfaringsätt som det använder i samband med styrning av nödsamtal.

De dirigeringsnummer som ska användas i styrningen av nödtrafiken har fastställts i Transport- och kommunikationsverkets *numreringsföreskrift*. Nödtrafikens dirigeringsnummer gör det möjligt att styra nödsamtalen till den nödcentral som är lämpligast och hantera nödtrafiken så snabbt som möjligt. Det sker konstant förändringar i teleföretagens nät och i samband med dessa ska ändringar av nödtrafikens dirigeringsnummer också ses till på ett ändamålsenligt sätt. Dokumentationen av teleföretagens principer för dirigeringsnumrering säkerställer att alla som gör ändringar har tillräckliga uppgifter för att genomföra styrningen.

Principerna för upprättande av dirigeringsnummer för nödtrafiken i det fasta nätet och i mobilnätet ska beskrivas separat, och av dokumentationen ska det även framgå typen av nödtrafik.

En gällande routningstabell finns på Transport- och kommunikationsverket Traficoms webbsida.

Av dokumentationen ska åtminstone följande framgå:

- den allmänna principen för att bilda ett dirigeringsnummer och eventuella specialfall tekniskt specifikt, till exempel:
 - o rutt från basstationen (den kommun där basstationen finns) i alla mobiltelefonväxlar.
- dirigeringsnummer som använts, till exempel:
 - o routningstabell som finns på Transport- och kommunikationsverket Traficoms webbplats eller
 - o dirigeringsnumret för automatiskt eCall-nödnummer som föreskrivs i Transport- och kommunikationsverkets *föreskrift om numrering i ett allmänt telefonnät*.

Kapitel 3 Säkerställande av nödtrafik

6. Allmänt säkerställande av nödtrafik

6.1. Prioritering av nödtrafik och säkerställande av företräde

På grund av hur viktiga nödsamtal och övrig nödtrafik i realtid är, är det motiverat att kräva att de i kommunikationsnätet får företräde framom annan trafik.

Nödtextmeddelanden kan inte prioriteras i teleföretagens kommunikationsnät på samma sätt som övrig nödtrafik. Därför kan det på grund av belastning i nätet uppstå fördröjning i förmedlingen av textmeddelanden och därför inte vara möjligt att garantera att de snabbt når fram till nödcentralen.

Genom förbindelser mellan växlar i kretskopplade nät genomförs prioriteringen av nödsamtal antingen genom funktionen prioriterad riktning eller med hjälp av separata rutter som är reserverade för nödsamtal.

I funktionen prioriterad riktning behandlas nödsamtalen så att de har prioritet i förhållande till övriga samtal vid reservering av centralernas trafik- eller styrorgan. Om alla sammankopplingsledningar är reserverade, väntar nödsamtalet tills det får den första lediga ledningen till sitt förfogande. Väntetiden ska ställas in i centralerna så att den är högst 20–30 sekunder.

Med hjälp av särskilda rutter kan man säkerställa att nödsamtalen har framgång i större utsträckning än om man använder prioriterad riktning.

För radiogränssnitt i mobilnät kan nödtrafiken ges företräde på många olika sätt.

Med tanke på 2G- och 3G-teknik i kretskopplade mobilnät är nödsamtal det enda nödtrafikformatet i realtid. Säkerställande av nödtrafiken i radiogränssnitt genomförs

med en köfunktion i överensstämmelse med punkt 5.2.1.10¹⁶ i specifikationen 3GPP TS 24.008. I köfunktionen enligt specifikationen väntar nödsamtalet på första lediga radioresurs. Kötiden ska ställas in på 30 sekunder.

I fråga om paketkopplade tekniker såsom 4G- och 5G-mobilnätsteknik kan företräde säkerställas genom sådana prioriteringsfunktioner för åtkomstkontroll (ARP, Allocation and Retention Priority) som anges i punkt 6.1.7.3 i specifikationen 3GPP TS 23.203¹⁷ och¹⁸ punkt 5.7.2.2 i 3GPP TS 23.501. Vid ARP-baserat genomförande ska nödtrafiken i jämförelse med övrig trafik ges så hög prioritet som möjligt.

I paketförmedlande mobilnätets radiogränssnitt kan företräde även säkerställas genom att till exempel i varje basstationscell reservera en viss mängd permanenta resurser specifikt för nödtrafik.

Funktionen realtidstext (RTT, Real Time Text) genomförs i alla fall i initialskedet så att textningsförbindelsen upprättas samtidigt med nödsamtalet. I fall där funktionen realtidstext används ska nödtrafikens företräde säkerställas för både röst- och textkommunikation.

I framtiden kommer nödtrafiken eventuellt att bestå förutom av tal och funktionen realtidstext även av videokontakt i realtid. I detta fall ska motsvarande säkerställande av företräde i mobilnätets radiogränssnitt även omfatta videokontakt i realtid.

Förutom de åtgärder för säkerställande som beskrivs ovan möjliggör standarderna för mobilnät att det i radiogränssnitten inte ges något företräde för nödtrafik i förhållande till övrig trafik eller att någon pågående kommunikationsförbindelse kan kopplas ned för att släppa fram nödtrafik.

I mobilnät i Finland har samtal traditionellt sett inte nedkopplats för nödtrafik, och en sådan praxis skulle förutsätta en norm på grundlagsnivå. Av den orsaken kopplas inte samtal eller annan kommunikationsförbindelse ned för att släppa igenom nödtrafik.

Vad gäller IP-stamnät är prioritering av eller säkerställande av företräde för nödtrafik i realtid inte nödvändigt att specificera. Teleföretagen prioriterar i allmänhet sina samtalspaket i förhållande till den övriga trafiken. Det säkerställer oftast också att nödsamtalspaketet släpps fram, eftersom röstkommunikationens andel av IP-stamnätets trafik är mycket liten i jämförelse med övrig trafik. När nödtrafik som ska överföras i IP-stamnätet förutom röst även innehåller realtidstext, ska även texttrafiken säkerställas samma prioritet som nödsamtalspaketet. I framtiden ska prioriteten för den videokontakt i realtid i IP-stamnätet som ska överföras med nödtrafiken ställas på samma nivå som röst- och texttrafik.

Det är inte möjligt att i IP-stamnätet ställa specificerade krav på prioritering av nödtrafik, men utgångspunkten är att teleföretaget prioriterar nödtrafiken så högt som möjligt i sitt nät inom ramen för de tekniska möjligheterna.

6.2. Förmedling som säkerställer prioritering och företräde

Kraven som nämns i *föreskriften om säkerställande* säkerställer att komponenterna i viktighetsklass 1 och 2 samt förbindelserna mellan dem är redundanta. När trafiken

¹⁶ 3GPP TS 24.008: "Mobile radio interface Layer 3 specification; Core network protocols; Stage 3", <https://portal.3gpp.org/desktopmodules/Specifications/SpecificationDetails.aspx?specificationId=1015>

¹⁷ 3GPP TS 23.203: "Policy and charging control architecture", <https://portal.3gpp.org/desktopmodules/Specifications/SpecificationDetails.aspx?specificationId=810>

¹⁸ 3GPP TS 23.501: TS 23.501; System architecture for the 5G System (5GS) <https://portal.3gpp.org/desktopmodules/Specifications/SpecificationDetails.aspx?specificationId=3144>

vid ett fel, en störning eller något annat tillfälle överförs till en förbindelse som ger redundans, kan den bli överbelastad (spärrad) på grund av att trafiken fördelas på nytt. Därför ska reservförbindelsen också ha prioritering av nödsamtal.

Säkerställande av prioritering av och företräde för nödtrafik kan genomföras på sätt och beroende på tekniker som beskrivs i kapitel 6.1 i denna motiveringspromemoria. Nödtrafiken ska prioriteras och ges företräde på samma sätt både på reservförbindelsen och på huvudförbindelsen.

6.3. **Förbindelser mellan nödcentralen och anslutningsteleforetaget**

Nödcentralerna finns på stora orter där det inte är svårt att ordna förbindelser med två rutter som säkerställer varandra antingen på två punkter i ett teleföretags nät eller i två olika teleföretags nät. Nödcentralen och anslutningsoperatörerna kommer sinsemellan överens om hur förbindelserna och redundansen genomförs samt hur kostnaderna fördelas. Med tanke på nödsamtal är det dock fråga om en kritisk förbindelse och därför är det behövligt att fortfarande ha kravet på redundans i föreskriften.

De förbindelser som ger redundans ska genomföras så att de är så oberoende av varandra som möjligt. Man ska bland annat beakta överföringsförbindelser via olika rutter och strömförsörjningssystemets oavhängighet.

Nödsamtalen har routerats från det allmänna kommunikationsnätet till de anslutningspunkter som nödcentralerna fastställt. Kraven i föreskriften gäller endast förbindelser från det allmänna nätet till dessa anslutningspunkter. Föreskriften tillämpas inte på förbindelserna mellan anslutningspunkterna och nödcentralerna.

6.4. **Utsläckande av basstationens bärvågor**

Om mobilnätets basstation eller förbindelse från basstationen till det övriga nätet drabbas av fel, kan mobiltelefonen uppkoppla nödtrafik i realtid via ett annat teleföretags mobilnät, om mobiltelefonen finns inom det andra nätets täckningsområde. På så sätt kan olika teleföretags mobilnät ge redundans för varandra, förutsatt att överföringsförbindelserna inte är avhängiga av varandra. Teleföretagen ska dock säkerställa att basstationens bärvågor släcks om överföringsförbindelsen avbryts för att mobiltelefonen ska kunna använda det andra nätet utan att SIM-kortet behöver tas bort.

Mobilnäten har egenskaper som möjliggör en automatisk nedsläckning av basstationens celler i situationer då överföringen eller övrig signalering mellan basstationen och det övriga nätet avbryts. Egenskaperna kan dock konfigureras att fungera på flera olika sätt och detta krav säkerställer att parametrarna blir uppsatta på ett ändamålsenligt sätt för nödsamtalen.

6.5. **Prioritering av och säkerställande av företräde för nödtrafik**

Prioritering av och säkerställande av företräde för nödtrafik är möjligt att genomföra på olika sätt med hjälp av olika tekniker. Det är viktigt att genomförda prioriteringar förblir oförändrade i samband med att ändringar görs i nätet. Dokumentationen av prioriteringsmetoderna säkerställer att de som gör ändringar i nätet har tillgång till ändamålsenliga uppgifter också om gällande prioriteringspraxis.

Teleföretagen ska beskriva de förfaranden de använder för prioritering av nödtrafiken i traditionella nätförbindelser, mobilnätens radiogränssnitt och IP-stamnätet.

Av dokumentationen ska den metod som används för att säkerställa prioritering och företräde framgå tekniskt specifikt (t.ex. beskrivning av exakthet: i förbindelser i det traditionella fasta nätet används särskilda rutter för att prioritera nödtrafik).

7. Säkerställande av nätet som används för nödsamtal i tätorter inom glesbygdsområden

7.1. Grundprinciper för fysiskt säkerställande

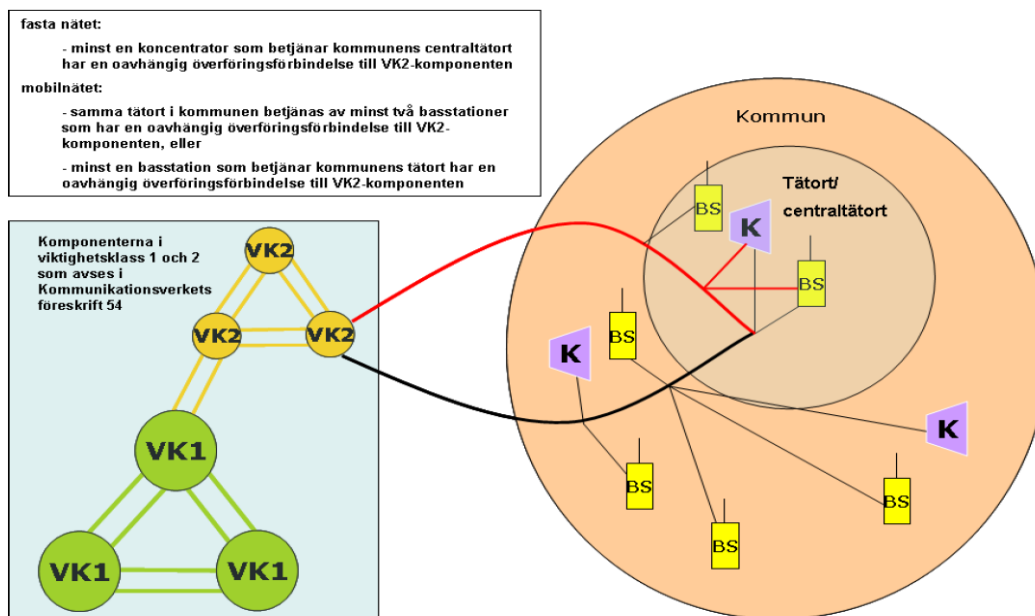
De krav på säkerställande som nämns i *föreskriften om säkerställande* gäller kommunikationsnätens och kommunikationstjänsternas komponenter i viktighetsklass 1 och 2 samt förbindelserna mellan dem. Därför har kommunikationsförbindelser i tätorter inom glesbygdsområden i regel inte redundans. Speciellt problematiska är situationer där hela kommunikationen inom ett visst område beror på en överföringsförbindelse. Sådana förbindelser är förbindelser mellan det fasta telefnätets central och koncentratorerna till centralen samt de förbindelser mellan nätelement eller nätkomponenter som styr mobilnätets basstationer och basstationerna till dessa. Om man vill trygga alla förbindelser mot fel i en enskild överföringsförbindelse, borde alla överföringsförbindelser mellan nätelementen ha en ersättande fysiskt oavhängig överföringsförbindelse. Det är givetvis möjligt att förse den överföringsförbindelse som ger redundans med en överföringsförbindelse som ger redundans för flera nätelement.

Fullständig redundans kräver mycket stora investeringar av teleföretagen, vilket inte överensstämmer med proportionalitetsprincipen. Det finns dock ganska stora tätorter inom glesbygdsområden där hela telekommunikationen kan vara beroende av en överföringsförbindelse. Om den drabbas av fel, förhindras också nödsamtalen. Eftersom det inte är skäligt att kräva fullständig redundans av nätet, har man bestämt att utgå från att säkerställa nödsamtalen i tätorter i glesbygdsområden.

I tätortsområdena har teleföretagen säkerställt sina egna nät på grund av kommersiella och konkurrensmässiga orsaker. Det är främst på glesbygdsområden där det har förekommit problem med redundans. Därför är det motiverat att teleföretagen kan lämna de tätaste bebodda områdena utanför de åtgärder som krävs i föreskriften för utredning, planering och verkställande av extra redundans. Det betyder att Statistikcentralens statistiska kommunindelning i urbana kommuner och tätortskommuner lämnas utanför den kontroll av säkerställande av nödsamtal i tätorter som avses i denna föreskrift. Den områdesavgränsning som används i denna föreskrift definieras närmare i kapitlen 2.10 och 2.11 i motiveringspromemorian. Kommunindelningen och tätortsindelningen finns i bilagan till föreskriften.

Bland annat nätets uppbyggnad och möjligheterna att säkerställa nödsamtal avviker betydligt från varandra i mobilnät och fasta nät. Föreskriftens utgångspunkt är därför att mobilnäten och det fasta nätet behandlas separat med tanke på säkerställande av nödsamtal.

Principen för hur nödsamtalen säkerställs i tätorter beskrivs i bilden nedan.

Utgångspunkten är att både koncentratorn och basstationen har två oberoende förbindelser till en ring för redundans.

Om ringens anslutningspunkt och basstationen eller koncentratorn finns i samma byggnad behöver förbindelsen mellan dem inte säkerställas. Förbindelsen behöver inte säkerställas, om ringens anslutningspunkt och koncentrator eller basstation finns nära varandra (högst några hundra meter från varandra) och om förbindelsen som helhet har genomförts så att sannolikheten för att överföringsförbindelsen drabbas av fel är mycket liten. Detta förutsätter att teleföretaget i sin plan för att säkerställa redundans i individuella tätorter motiverar varför säkerställandet av överföringsförbindelsen i fråga inte är nödvändigt. Sannolikheten för fel kan påverkas exempelvis av om förbindelsen finns inom ett bebyggt område eller i terräng.

7.2. Säkerställande av nödsamtal i mobilnät

Nödtrafiken sker i dagsläget i huvudsak i mobilnät. Därför är det viktigt att säkerställa nödtrafiken i synnerhet i mobilnäten.

Med tätort avses i denna föreskrift en koncentration av bebyggelse enligt Statistikcentralens definition. En förteckning över de kommuner och tätorter som avses i denna föreskrift finns i bilagan till föreskriften.

Den redundans som krävs kan säkerställas på två sätt:

- det finns två fysiskt oavhängiga överföringsförbindelser mellan basstationen och komponenten i viktighetsklass 2, eller
- två basstationer som har en oavhängig överföringsförbindelse betjänar samma tätort.

Om redundans har säkerställts med två basstationer som betjänar samma tätort, ska följande krav uppfyllas:

- båda basstationerna täcker största delen av tätorten (över 50 procent) och

- på tätortsområdet är inomhustäckningen för den basstation som ger redundans tillräcklig (minst 50 procent av inomhustäckningen i stadigvarande bostäder för den basstation som behöver redundans).

Om teleföretaget säkerställer redundans med två basstationer, säkerställer det i princip redundansen så att basstationerna betjänar så många kunder som möjligt. Siffror som gäller tätortstäckning och inomhustäckning är rekommendationer eller eftersträfvade talvärden som teleföretaget ska försöka uppnå. Närmare anvisningar för planering av nät anses inte vara ändamålsenliga, eftersom tätorternas terrängförhållanden, utformning mm. avviker från varandra. Teleföretagets dokumentering av säkerställandet ska dock omfatta även en tätortsspecifik uppskattning av den täckning som uppnås med två basstationer som ger redundans till varandra.

Kravet på säkerställande gäller i princip varje teleföretag som är verksamt på området.

Teleföretagen kan dock agera inom ramen för den allmänna konkurrenslagstiftningen, vid behov i samarbete för att säkerställa redundans. I praktiken kan det tekniskt sett till exempel betyda att teleföretagens nät ger redundans till varandra i fråga om nödsamtal eller att teleföretagen tillsammans genomför en radiolänkförbindelse eller en fiberförbindelse som ger redundans och som permanent fördelar kapacitet för teleföretagen inom området.

I föreskriften har man inte sparat specificerat redundans via mobilnätstekniker, då utgångspunkten är att säkerställandet av basstationernas överföringsförbindelser omfattar alla generationers mobilnät.

7.3. **Säkerställande av nödsamtal i det fasta nätet**

I glesbygdsområden har man redan länge ersatt det fasta telefontätets koncentratorer med mobiltelefonförbindelser och samma utveckling fortsätter, vilket betyder att det inte kan anses vara ändamålsenligt att säkerställa koncentratorförbindelserna i alla tätorter. Telefontrafiken i det fasta nätet har fortfarande betydelse i synnerhet i de koncentrationer där kommunernas administrativa och ekonomiska verksamhet finns och där också antalet abonnenter som koncentratorn betjänar är på en skälig nivå. Däremot är det inte ändamålsenligt att säkerställa överföringsförbindelser för koncentratorn, om antalet abonnenter som betjänas är litet.

Med kommunens centraltätort avses enligt Statistikcentralens definitioner år 2014 en centraltätort (ct) eller en kyrkby (kb). En förteckning över de kommuner och tätorter som avses i denna föreskrift finns i bilagan till föreskriften.

De i denna föreskrift avsedda kommunens centraltätorter är skrivna med fet stil. Om det enligt förteckningen över tätorter finns flera centraltätorter eller kyrkbyar i kommunen, exempelvis på grund av kommunsammanslagning, gäller kravet på säkerställande alla av dem.

Med en koncentrator som betjänar mer än 100 abonnenter avses en koncentrator med mer än 100 abonnemang. För växelanslutningar är antalet användare samma som antalet centralledningar (talkanaler).

En sådan redundans som kravet förutsätter kan säkerställas med två oavhängiga överföringsförbindelser mellan koncentratorn och komponenten i viktighetsklass 2.

Kravet på säkerställande gäller i princip varje teleföretag som är verksamt på området.

Teleföretagen kan dock vid behov och inom ramen för den allmänna konkurrenslagstiftningen samarbeta för att säkerställa redundans. I praktiken betyder detta till exempel en radiolänk- eller fiberförbindelse från vilken kapaciteten permanent fördelas mellan teleföretagen i området.

Om teleföretaget konstaterar att föreskriftens krav på säkerställande inte uppfylls i vissa kommuners centraltätorter, ska teleföretaget genomföra den extra redundans som fordras.

7.4. Krav på dokumentation

För att teleföretaget ska kunna uppfylla kraven för de olika tätorterna ska teleföretaget noggrant undersöka alla tätorter inom nätets område och säkerställande av nätet. På så sätt kan teleföretaget bedöma huruvida kraven uppfylls. Föreskriftens krav har definierats i enlighet med det geografiska området och teleföretagen kan, om de så vill, genomföra de regionala kraven tillsammans.

För att uppfylla kraven förutsätts att teleföretaget utvecklar sitt eget nät eller koordinerar eller avtalar om säkerställande med andra teleföretag. Syftet med kravet på dokumentation är att möjliggöra tillsyn över efterlevnaden av kraven, bedöma verkningarna och vid behov bidra till eventuell koordinering av säkerställandet.

Teleföretag ska separat för respektive tätort dokumentera hur säkerställandet av redundans har planerats och genomförts. Det räcker att dokumentationen innehåller en kort beskrivning av sättet för säkerställande, till exempel enligt följande tabell:

Kommun	Tätort	Objektet som säkerställs (fast nät/mobilnät)	Sättet att säkerställa redundans (två överföringsförbindelser/två basstationer)	Bedömning om täckningen av redundans (basstationernas täckning)	Tid för genomförande (månad/år)

Det är möjligt att vid behov upprätta en noggrannare anvisning om dokumentationen.

Kapitel 4 Ikraftträdandebestämmelser

8. Ikraftträdande och övergångstid

Föreskriften träder i kraft 1.3.2025 och gäller tills vidare.

Skyldigheterna om realtidstext som anges i föreskriften tillämpas från och med den 28 juni 2025.

Genom föreskriften upphävs Kommunikationsverkets *Föreskrift om tekniskt genomförande och säkerställande av nödtrafik (Kommunikationsverket 33 G/2016 M)* av den 20 december 2016.

9. Uppföljning

Transport- och kommunikationsverket bedömer regelbundet behovet av att uppdatera föreskriften. Ämbetsverket följer aktivt utvecklingen av teknik och rättsliga frågor på nödtrafikområdet samt deltar i ett intensivt samarbete med intressegrupper på den nationella såväl som på den internationella arenan.